

Geronimo Stilton

el Secret
de LEONARDO

Estrella Polar

Geronimo Stilton

EL SECRETO DE LEONARDO

Estrella Polar

El nom de Geronimo Stilton i tots els personatges i detalls relacionats amb ell són *copyright*, marca registrada i llicència exclusiva d'Atlantyc S.p.A. Tots els drets reservats. Es protegeixen els drets morals de l'autor.

Textos de Geronimo Stilton

Direcció artística: Iacopo Bruno

Coberta: Roberto Ronchi (disseny) i Alessandro Muscillo (color)

Disseny gràfic: Pietro Piscitelli / *theWorldofDOT*

Il·lustracions de les pàgines inicials i finals: Roberto Ronchi (disseny)

i Ennio Bufi MAD5 (disseny pàgina 123), Studio Parlapà i Andrea Cavallini (color)

Mapa: Andrea Da Rold (disseny) i Andrea Cavallini (color)

Il·lustracions de la història: Danilo Loizedda (disseny), Carolina Livio (tinta),

Daria Cerchi i Valeria Cairoli (color)

Coordinació artística: Roberta Bianchi i Lara Martinelli

Gràfica: Marta Lorini

Idea original d'Elisabetta Dami

Títol original: *Il segreto di Leonardo*

© de la traducció: 2019, David Nel-lo

© 2019, Mondadori Libri S.p.A. de PIEMME

www.geronimostilton.com

© 2019, Editorial Planeta, S. A.

© 2019, de l'edició en llengua catalana: Edicions 62, S. A.

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

www.geronimostilton.cat

International Rights © Atlantyc S.p.A., Via Leopardi 8, 20123 Milà - Itàlia

foreignrights@atlantyc.it / www.atlantyc.com

Primera edició: abril del 2019

ISBN: 978-84-9137-777-1

Dipòsit legal: B. 4.941-2019

Imprès a Catalunya

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Stilton és el nom d'un famós formatge anglès. És una marca registrada de l'Associació de Fabricants de Formatge Stilton. Per a més informació, www.stiltoncheese.com

ÍNDEX

- Riiiiing! 7
- Paraula de Geronimo Stilton! 15
- En marxa!!! 19

- Pateixo del mal d'altura, jo! 26
- Amics... de ploma! 30
- Perdoni, senyor Stilton... 35

- A punt? Doncs som-hi! 39
- Estireu... estireu! 46
- És hora de menjar (o potser no!) 51
- A la descoberta de Vinci! 58

-
- Seguim les traces de Leonardo... 66
 - Al capdamunt de la torre! 73
 - El vell molí 77

- El passatge secret 85
- El fantasma de Leonardo?! 89

- Enigma en música 97
- La natura és la veritable mestra! 104
- Quin geni, Leonardo! 112

RIIIIING!

El cel sobre Ratalona era netíssim aquell **matí**, i jo m'havia aturat per poder-lo admirar bé amb el morro mirant enlaire...

Per mil formatges de bola, els **avions** semblaven tan a prop que gairebé era com si es

On deu anar?

poguessin tocar! Vés a saber cap a on es dirigien!

Ai, no sé on tinc el cap!, encara no m'he presentat: el meu nom és Stilton, *Geronimo Stilton*, i sóc el director de *L'Eco del Rosegador*, el diari més famós de l'Illa dels Ratolins.

RIIIING!

Probablement ja haureu entès que aquell matí em trobava a la vora de l'**aeroport** de Ratalona. I us deveu preguntar què hi feia allà...

Que potser em preparava per marxar de **vacances** a l'atol de les Illes Felices?

O per **VIATJAR** a una gran capital europea?

O potser per fer un **REPORTATGE** sobre els formatges més bons del món?

No, res de tot això!

En realitat havia vingut a acompanyar els meus nebots Benjamí i Trappy a l'aeroport, perquè eren ells els que marxaven, i no pas jo! En aquell moment, Ben em va estirar un braç i em va dir:

—Au, afanyem-nos, tiet Ger! La professora **Montserratina** ja deu haver arribat!

Al costat d'ell, Trappy va fer un saltiró:

—Geronimet, posem-nos en marxa!

Els nens estaven molt emocionats: ben aviat volarien cap a **Itàlia** amb destinació a Vinci..., la petita ciutat natal del famosíssim **Leonardo!**

De fet, gràcies a un projecte proposat per l'escola, Benjamí i Trappy s'havien inscrit al **Club Internacional d'Amics de Leonardo**, que reunia joves de tot el món.

Vam entrar a l'aeroport i ens vam dirigir a la **Sala d'espera**, on havíem quedat amb la professora Montserratina.

RHHHNG!

Leonardo da Vinci (1452-1519)

Definir Leonardo amb una sola paraula és impossible! Pintor, arquitecte, enginyer, científic, inventor, matemàtic... Va ser una de les ments més brillants de la història i ens va deixar moltes, moltíssimes, descobertes genials.

Que estrany!

Encara no havia arribat!

Llavors Benjamí va exclamar:

—Tinc moltíssimes ganes de conèixer els altres amics del club!

—I jo, d'homenatjar el nostre **geni** preferit... directament a casa seva! —va afegir Trappy.

Mentre els meus nebots somiaven amb les seves vacances, vaig consultar el rellotge i... em vaig quedar **BLANC** com un mató!

Només faltava mitja hora perquè el vol cap a Florència s'enlairés...

On s'havia ficat la mestra???

Li anava a telefonar quan vaig sentir...

RHHING!

Per mil formatges de bola, era el meu mòbil...

Potser era Montserratina!

—Sí? Parla Stilton, Geronimo Stilton...

Una veu que coneixia molt bé va bramar:

—**NÉT** meu! On t'has fi-

cat? Fa estona que hauries de ser a la redacció, que no ets més que un

dropo! Que no saps que les millors **NOTÍ-CIES** arriben a primera hora del matí?

Vaig intentar respondre:

—Però, avi..., jo..., els nens..., la professora...

No hi va haver res a fer, l'avi ja havia penjat.

Vaig començar a marcar el número de Montserratina quan...

RHHING!

El telèfon va sonar de nou! Aquest cop sí que devia ser ella...

—Digui? Parla Stilton, Geronimo Stilton...

—vaig contestar.

La veu a l'altra banda va xisclar:

—**Geronimo!** He sabut que no
acompanyaràs els teus nebots a Vinci... Com
és això? Fa anys que no ens veiem!

Per mil formatges de bola, era la **directora**
del Museu Leonardiano de Vinci, una amiga
molt estimada, que em trucava des d'Itàlia.
Escarritx, m'havia descuidat d'avisar-la que jo
no podia participar en aquell viatge!

—Ah..., hola! Per... perdona'm! Estic ben en-
feinat i... —vaig balbucejar.

No vaig poder acabar la frase, perquè un
BIP-BIP-BIP en el mòbil em va avisar que algú
altre em trucava... Devia ser Montserratina!

Per això vaig dir:

—Perdona'm, Roberta, ja et trucaré més tard!
De seguida vaig veure que la trucada perduda
era de Tea!

Li vaig trucar de seguida i...

—**Geronimo!**—va rondinar la meva germana—. Com és que no m’havies avisat d’aquest viatge a Vinci? Espatotxí m’ha encarregat que faci les proves del seu nou avió inspirat en la **MÀ-QUINA VOLÀ-DORA** de Leonardo, i quina millor ocasió que un esplèndid viatge a Itàlia?

—Bé... jo... —vaig provar d’explicar-li, però no hi va haver res a fer... Tea ja havia penjat. Jo anava ben venut amb totes aquelles trucades..., i vet aquí que el telèfon va tornar a sonar: **RIIIING!**

—Senyor Stilton! Sóc la professora Montserratina, fa mitja hora que intento parlar amb vostè! Es pot saber què està fent?

I ara qui em truca?

RIIIING!

—Daixò... jo... és una llarga història, però perdoni'm. Vostè on és?

La mestra va sospirar:

—Justament li truco per això! El problema és que tinc **febre**... i no puc acompanyar Benjamí i Trappy a Vinci!

Per mil formatges de bola, allò sí que era una pèssima notícia, és més, una notícia tràgica..., o encara pitjor...,

...UN AUTÈNTIC DESASTRE!!!

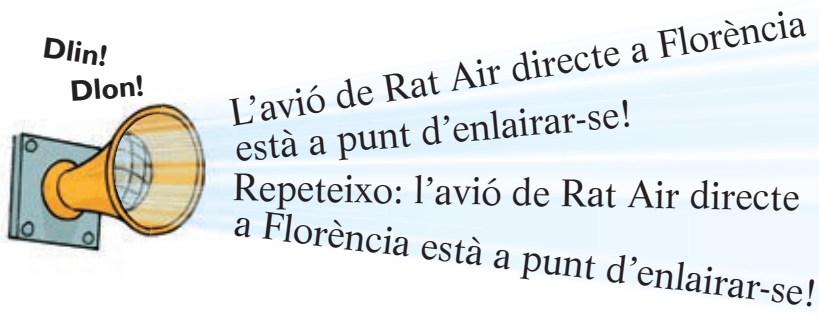
Quin desastre, escarritx!

PARAULA DE GERONIMO STILTON!

En aquell mateix moment, els **ALTAUEUS** de l'aeroport van començar a bramar:

Escarritx! Què?

En aquell moment els genolls em van fer figa, com si fossin un **FORMATGE** fos, i em va venir una **Suor** freda.

Trappy va esclafir a plorar com una magdalena.

—*Buààààà!* Geronimet, mentre tu xerraves per **telèfon** nosaltres hem perdut el vol!

Buààààà!

—Adéu, Vinci, adéu Itàlia... i adéu Leonardo!

—va sospirar Benjamí.

Jo estava descontent, molt descontent,

DESCONTENTÍSSIM!

Havia de fer alguna cosa per animar els meus estimats nebots, no podia suportar veure'ls tan **TRISTOS!**

Aleshores, vaig tenir una idea...

Vaig fer el cor fort i vaig dir:

—No haureu de dir adéu a res! Jo us acompanyaré a Itàlia... I arribarem ben de pressa a Vinci, *paraula de Geronimo Stilton!*

Els meus nebots van fer un bot d'alegria i van cridar:

—**ViiscAAA!**

Després Trappy va dir:

—Tiet Ger..., ja saps que durant tres dies no podràs anar al **diari**? L'avi Berenguer de Drap no estarà gens content...

—I ja saps que el vol fins a Itàlia serà **LLAR-GUÍSSIM**? A tu, que no t'agrada volar... —va afegir Benjamí.

Escarritx, els bigotis em van començar a **tre-molar** de nervis: calia que em recordessin tots aquells detalls desagradables?

Però ja havia pres una decisió i per això vaig dir:

—Sí..., és clar..., ho sé molt bé, però us he donat la meua paraula d'honor! Anirem a homenatjar el geni **Leonardo da Vinci**!